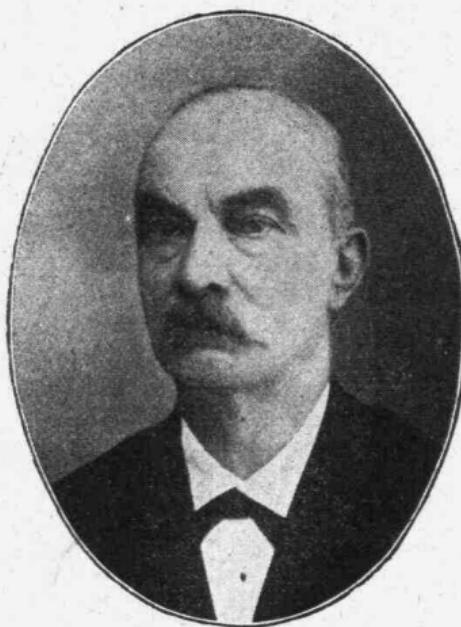

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΔΗΜΙΤΣΑΣ

ΕΚ τοῦ κόσμου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔξελιτε πρό τινος μία διακεκριμένη καὶ ἐπιβάλλουσα φυσιογνωμία. Οἱ αἰμονταστος Μ. Δήμιτσας ὑπῆρξεν ἐκ τῶν σπανίων ἐργατῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑθικῆς ιδέας. Γεννηθεὶς ἐν Ἀχρίδι τῆς Μακεδονίας τῷ 1824 καὶ περάνας τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, ἐτελειοποιήθη ἐν Βερολίνῳ παρὰ τῷ διασήμῳ Βοικγίῳ, μεθ' ὁ κατελθὼν εἰς Θεσσαλονίκην διωργάνωσεν, ἐντολῇ τῆς Κοινότητος, τὸ ἔκτοτε ἄριστα λειτουργοῦν αὐτόθι Γυμνάσιον, οὐ διετέλεσε γυμνασιάρχης ἐπὶ τετραετίαν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦρξατο συγγράφων τὸ περισπούδαστον αὐτοῦ ἔργον «Τὰ Μακεδονικά», ἡτοι ἱστορίαν, τοπογραφίαν καὶ γωρογραφίαν τῆς Μακεδονίας, ἣν ἀπεδείχνευν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τελείως ἑλληνικήν. "Αμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐκδόσεως, πρόξενος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπροσωπεύων μεγάλην δύναμιν, διεμήνυσεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάντα ἥδη Δήμιτσαν, ὅτι ἔχει ἐντολὴν νὰ ἔχαγοράσῃ

ἄντι ἀδροῦ ποσοῦ τὴν ματαιώσιν αὐτῆς. 'Αλλ' ὁ πατριώτης συγγραφεὺς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν δέουσαν ἀπόντησιν παραδειγματίσας τὸν ἐπίσημον ἔνον, ὅτι οἱ Ἑλλήνες δὲν προδίδουσι τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον. Οὕτω τὸ περὶ Μακεδονίκας ἔργον ἐκυκλοφόρησεν ἀπὸ τοῦ 1872 εἰς γιλιάδικας ἄντιτύπων, ως ὁ εὐγλωττότερος συνήγορος τῶν ἐπ' αὐτῆς ἑλληνικῶν δικαιιών. Κατὰ τὸν γερόνον ἐκεῖνον ἴδρυσε τὸ γνωστὸν ἐν 'Αθήναις λύκειον, ἐνῷ ἐξεπαιδεύθησαν ἔθνικώτατα δύο καὶ τρεῖς γενεαῖς ἐπὶ εἰκοσιετίκην ὅλην. Συνέγραψε πλήρεις σύστημα γεωγραφιῶν, ὅπερ, ποὺν ἦτο ἐπικρατήσῃ ἡ γνωστὴ βιβλιοκηπηλεῖχ. Ἡν τὸ μόνον σχεδὸν ἐν 'Ελλάδι διδασκόμενον. 'Ἐν τῷ ἔξῳ 'Ελληνισμῷ οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἥτο γνωστὴ πλὴν τῆς γεωγραφίας τοῦ Δήμιτσα. Οὐδέποτε ἔστεος δημοσίαν θέσιν. 'Ανεδέχθη μόνον, ἐπιμόνως παρακληθείς, τὴν διδασκαλίαν τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ 'Ασσυκειώ διδάξας αὐτὴν ἐπὶ δεκαεξ καὶ πλέον ἔτη. Μετριόφρων, ως ὅλοι οἱ σοφοὶ καὶ σοβαροὶ ἄνδρες, οἱ ἀρσιοῦντες εἰς ἐν εὐγενεῖς ἰδεῶδες πάσις τὰς προσπαθείας καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν, οὐδέποτε διήγειτε οἱ ριθοί περὶ τὸ δομά του, οὐδὲ ἐπεζήτησε ματαιάς ἐπιδεξεις. 'Απὸ τοῦ 1888 ἀποσυρθείς πάσης ἄλλης ἀγγολίας ἀφιερώθη, εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ἐτεί 1896 δημοσιευθέντος διτόμου ἀρχαιολογικοῦ περὶ Μακεδονίας συγγράμματός του, ὅπερ ἀξιωθὲν τοῦ ἐπάλλου τῶν δισκηλίων γρυσῶν φράγκων ὑπὸ τῆς ἐν Τεργέστῃ 'Ελλην. Κοινότητος ἀποτελεῖ τὸ συμπλήρωμα τῶν περὶ Μακεδονίας σπουδαιοτάτων μελετῶν του. 'Εδημοσιεύσει πλειστας ὅσας ιστορικὰς πραγματείας, ως τὴν 'Ιστορίαν τῆς 'Αλεξανδρείας, Περιοδείαν τῆς Αἰγύπτου, Βιογραφίαν τῆς 'Ολυμπιάδος, καὶ ἄλλας, περὶ ὅν εὑρημός ἐγένετο μνεῖα ἐν τοῖς γερυγνυκοῖς ιδίως φιλολογικοῖς συγγράμμασι.

'Αλλὰ καὶ ως οἰκογενειάρχης διεκρίθη ὁ Δήμιτσας διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν πατρίων ἥθων καὶ τὰς τόσους σπανιζούσας στήμερον ὑγιεινές ἥθικας ἀργύρις, γενόμενος μοναδικὸν ὑπόδειγμα φιλοπόνου, γρηγοροῦ καὶ ἐνκρέτου ἀνδρός, ἐμφυσήσας εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὰς πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸ καθῆκον ἀγάπην. Οὕτω δέ, ἐπιτελέσκει τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθὴν αὐτοῦ ἀποστολήν, ἀπέθανε τὴν 6ην Ιουνίου τοῦ 1903 εύτυχῆς καὶ γαλήνιος ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τῆς ἐπιστήμης, τῆς ποιησιῶν καὶ οἰκογενείας του ἀσκονοὶ καὶ εὐγενεῖς προσπάθειαι διέγει ἀπέθησαν μάταιοι καὶ ἀνωφελεῖς.